

HOOFDSTUK 9

De bruid van Christus

Hooglied 4:12-16, 5:1.

Een afgesloten hof zijt gij, mijn zuster, bruid,
een afgesloten wel, een verzegelde bron.

Wat uit u opspruit, is een lusthof van granaatappelbomen,
met kostelijke vruchten,
hennabloemen en nardusplanten,
nardus en saffraan, kalmus en kaneel,
met allerlei wierookstruiken,
mirre en aloë,
met al de kostbaarste specerijen.

Fontein der hoven, bron van levend water,
beken van de Libanon!

Ontwaak, noordenwind, en kom, zuidenwind,
doorwaai mijn hof, opdat zijn balsemgeuren stromen!

Mijn geliefde kome tot zijn hof
en ete daarvan de kostelijke vrucht.

Ik ben gekomen tot mijn hof,
mijn zuster, bruid,
ik plukte mijn mirre en mijn balsem,
ik at mijn raat en mijn honing,
ik dronk mijn wijn en mijn melk.

Eet, vrienden, drinkt,
en wordt dronken, genoten.

Zo de Here ons moge helpen, zullen wij vanmiddag de laatste vijf verzen van hoofdstuk vier en het eerste vers van hoofdstuk vijf van het Hooglied overdenken. Het verdelen in hoofdstukken is maar een menselijke ordening. Het is helemaal niet nodig voor ons de Bijbel, het Woord van God, te lezen of te overdenken volgens die indeling, maar we moeten er veel meer op letten wat de Heilige Geest ons wil leren. Soms gaat het punt waar het om draait, juist verloren door de gemaakte indeling.

De meeste van mijn geliefde christenvrienden die hier aanwezig zijn, zo niet alle, weten heel goed dat in dit gedeelte van het Goddelijk getuigenis, het Hooglied, de wonderbare liefde van de Here Jezus Christus voor Zijn gemeente en de liefde van de gemeente voor de Here Jezus Christus, haar Verlosser, door middel van het beeld van bruid en bruidegom aan ons voorgesteld wordt.

Dit is slechts één van de gedeelten die we moeten overdenken, evenals welk deel dan ook van Gods Woord. We hebben misschien van nature weinig neiging om dat te doen, omdat onze harten zo weinig gericht zijn op de Here Jezus Christus van Wie we zo weinig weten in de persoonlijke relatie met Hem. Toch is dit juist de reden dat wij onszelf ertoe moeten zetten om te groeien in de liefde en om in zo'n toestand van hart te komen, dat we iets mogen begrijpen van het Hooglied.

Als onze harten meer sympathie hadden met datgene wat we in het Hooglied vinden, dan zouden we spoedig ontdekken dat dit de hartsgesteldheid is die straks in de hemel haar voltooiing krijgt. En zeker moeten we nooit tevreden rusten, totdat wij een weinig van de vreugde van de hemel begrijpen en er deel aan hebben en totdat in enige mate de gevoelens en verlangens van de hemel nu in ons gevonden worden.

De namen die aan de gemeente gegeven worden

Merk in de eerste plaats op dat de Here Jezus Christus de gemeente Zijn bruid, Zijn zuster, noemt. Wat is dat een enorme genade ten opzichte van zondaren zoals wij! Wanneer wij bedenken dat we van nature slechts goddeloze, schuldige en opstandige zondaren zijn, verbaast Zijn enorme liefde ons dan niet? Zo groot is die liefde, dat, terwijl wij van nature zo zondig zijn, en een ieder van ons er min of meer alleen maar op uit is om zichzelf te behagen, toch de Here Jezus Christus ons ziet als Zijn zuster en bruid. Wonderlijk, toch is het zo!

Dit wordt niet slechts gezegd met betrekking tot uitnemende heiligen zoals de bejaarde Johannes op Patmos of Paulus, de gevangene in Rome. Het wordt van hen gezegd, maar het is ook waar van u en van mij, gesteld dat wij vertrouwen op de Here Jezus Christus voor de redding van onze zielen. Een ieder van ons, die de voorziening, die God heeft gegeven voor de zonde in de Persoon van Christus, aanvaardt, die persoon heeft het schriftuurlijke recht zichzelf te zien als een deel van de bruid van de Here Jezus Christus. Hij behoort bij de bruid van Christus.

De afwezige Bruidegom

Hoe kostbaar, hoe onuitsprekelijk kostbaar en heerlijk is dit! Wij zijn Zijn bruid en de Here Jezus Christus is heengegaan om een plaats te bereiden voor de bruid, een woning in het huis van Zijn Vader. Wanneer Hij die klaargemaakt heeft, zal Hij weer komen en de bruid ophalen. Want de Here Jezus kan niet tevreden zijn, totdat de gemeente, Zijn bruid, bij Hem is op de plaats van eer en heerlijkheid, die de Vader Hem gegeven heeft als beloning voor Zijn volmaakte gehoorzaamheid, Zijn gehoorzaamheid, zelfs tot de dood in deze wereld, terwijl Hij de wil van de Vader deed. "Ik zal terugkomen en u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt waar Ik ben."

Wanneer we zo'n schriftgedeelte lezen, zoals we hier voor ons hebben, dan moeten we het lezen met betrekking tot onszelf. Een ieder van ons moet zeggen: "Hoewel ik een ellendige zondaar ben, behoor ik toch bij de bruid van Christus. Ik ben een deel van de bruid van het Lam."

Zegt u dit in uw hart? Wie onder u kan dit zeggen? Kunt u allen, die in de Here Jezus Christus gelooft voor de redding van uw ziel, dit van uzelf zeggen: "Hoewel ik van nature een vuile goddeloze zondaar ben, behoor ik toch bij de bruid van Christus en ben ik één van degenen voor wie Hij een plaats bereidt. Ik zal bij Hem zijn in de woningen, die Hij klaar maakt. Spoedig zal Hij komen om mij met Zich mee te nemen, opdat ik mag zijn waar Hij is.

Het is juist in de mate waarin wij de uitspraken van de Bijbel onszelf eigen kunnen maken, dat wij ervan kunnen genieten. Het punt is niet, hoeveel we over deze dingen spreken, hoeveel we erover schrijven, hoeveel we erover lezen, of hoeveel we erover prediken. Het punt is niet hoeveel boeken we geschreven mogen hebben over de dingen van God, maar het punt is in hoeverre we ze onszelf kunnen toe-eigenen en de kracht ervan kennen in ons eigen hart. Slechts in zoverre als dit het geval is, zal het Woord van God werkelijk van nut zijn voor onze eigen ziel.

Voordat we hier verder gaan eerst dit punt: "Behoren wij bij de bruid van Christus?"

Als ik echt in Christus geloof en alleen op Hem vertrouw voor de redding van mijn ziel, dan hoor ik daarbij. Laat een ieder van ons bekijken of dit het geval is. Kunnen we zeggen: "Hoewel ik een arme ellendige zondaar ben, toch vertrouw ik inderdaad op Hem." Als ik nooit heb gezien dat ik een zondaar ben en dat ik als zondaar straf verdien, alleen maar straf, en dat, om aan deze straf te ontsnappen, ik nog nooit heb vertrouwd op de Here Jezus Christus, dan slaan al deze dingen niet op mij. Maar als dit het geval is, dan is het nog niet te laat. De deur staat nog steeds open, opdat wij binnen mogen gaan en genade mogen vinden. Net zoals in dat mooie gezang, dat we net hebben gezongen:

"Een ieder die komt
hoeft niet te wachten,
De deur staat nu open;
ga binnen terwijl u nog mag;
Jezus is de ware,
de enige levende Weg;
Een ieder die wil, mag komen."

Laten we ons vertrouwen op de Here Jezus Christus stellen voor de redding van onze ziel en dan zullen al deze zegeningen even werkelijk en waar gelden voor een ieder van ons, als zij golden voor Johannes op het eiland Patmos of voor Paulus, de apostel, een gevangene in Rome. Daarvoor is het nu de tijd. De deur van genade staat nog steeds wijd open. God is bereid te horen ter wille van Christus. Kom dus en u zult redding ontvangen.

Ik veronderstel dat allen tot wie ik spreek, in deze gezegende toestand zijn. Maar als dat niet het geval is, laten zij dan zo komen en zij zullen ook binnengebracht worden.

Laten we nu zien wat de Here Jezus Christus zegt van de gemeente. "Een afgesloten hof zijt gij, mijn zuster, bruid." Wat betekent dit?

Letterlijk betekent dit afgesloten, opgesloten. Maar welke betekenis is hier dan bedoeld? Als een tuin wordt afgesloten, dan is dat, zoals we allen heel goed weten, omdat de eigenaar of degene, die hij het recht daartoe gegeven heeft, het alleenrecht heeft om daar binnen te gaan. Niet iedereen heeft toegang tot de tuin en mag naar eigen believen van het fruit plukken. De tuin is niet alleen omgeven door muren, zoals hier zou lijken. In het Hebreeuws staat er "opgesloten", of "met een slagboom afgezet", zodat alleen maar de eigenaar toegang heeft. Wie is Hij? De Here Jezus Christus. Hij alleen moet toegang hebben tot ons hart en niemand anders.

Wat heeft dan deze enorm belangrijke waarheid ons te zeggen? Eenvoudig dit: we zijn gekocht met een losprijs, ja met het kostbare bloed van Christus. We worden apart gezet voor de roem van Christus. Hij en Hij alleen, heeft recht op ons en de duivel helemaal niet.

De gelovige is niet van zichzelf

Meer dan dit, we hebben geen recht op onszelf. "We zijn niet van onszelf, we zijn gekocht met een prijs." We zijn niet onze eigen meester. Niemand kan zeggen zoals de wereld dat zegt: "Mijn tijd is van mijzelf." Het is niet van mij. Mijn tijd, mijn talenten zijn niet van mij, ze zijn van God. Zelfs mijn zaak is niet van mij, die is van God. Mijn huis, mijn akkers, mijn portemonnee, alles wat ik heb, is niet van mij, het behoort toe aan de Here. Hij heeft mij gekocht met Zijn kostbaar bloed. Omdat Hij mij gekocht heeft, heeft Hij alles verworven wat ik heb.

Dit alles wordt aangeduid door het beeld wat hier wordt gebruikt, "een afgesloten hof". Maar, geliefde broeders en zusters in Christus, laat me u met nadruk vragen, is dit zo bij u? Steeds weer opnieuw heb ik verlangd de gedeelten, die we hebben overdacht, u op het hart te drukken. Zo wil ik graag vanmiddag dit punt bij u benadrukken.

Kunt u dit volgen? Bent u blij om het feit dat u niet van uzelf bent, maar dat u gekocht bent door het kostbare bloed van Christus en dat u en alles wat u hebt helemaal Hem toebehoren? Uw handen, uw voeten zijn van Hem.

Daarom moet u ook door Hem gebruikt worden. Uw ogen, uw tong, uw talenten, uw tijd en uw portemonnee zijn allemaal van Hem.

Daarom moeten ze voor Hem gebruikt worden. Uw zaak en uw bezittingen zijn van Hem. Alles wat u hebt, behoort Hem toe. Ze zijn gekocht door Zijn kostbaar bloed en zo apart gezet voor Zijn gebruik. Hij heeft de toegang tot al deze dingen en Hij alleen behoort deze toegang

te hebben. Hij is de Meester en wij zijn maar rentmeesters, die Hij opdrachten zal geven, zoals het Hem behaagt.

Laten we proberen het feit te volgen dat wij apart gezet zijn voor Zijn gebruik. Dan zullen we overvloediger vrucht kunnen voortbrengen tot de eer en heerlijkheid van God. Dit is de bedoeling van de Heilige Geest dat wij in ons hart het beeld begrijpen van "een afgesloten hof."

Maar er is nog meer. "Een afgesloten wel."

Waarom is hij afgesloten? Wanneer een aardse bron afgesloten wordt, dan betekent dat, dat niet iedereen er recht op heeft. Alleen de eigenaar of iemand aan wie hij het toestaat, heeft het recht en het voorrecht van de toegang tot die bron en kan het water gebruiken.

Het is het volgende beeld, dat door de Heilige Geest wordt gebruikt om ons de waarheid te leren die we al overwogen hebben. De waarheid is: ons laten zien dat wij van de Here zijn en dat wij apart gezet zijn om gebruikt te worden zoals Hem dat behaagt. Wij hebben geen recht op onze tijd en onze talenten. Ze behoren Hem allemaal toe.

Sommigen denken dat het niet uitmaakt hoe ze hun tijd besteden, of dat nu is door het leren van 't bespelen van instrumenten of iets anders, Weer anderen hebben de wens om een wetenschap te leren of een taal en ze denken dat ze helemaal het recht hebben om dat te doen als ze daar de neiging toe voelen. Nu is het niet mijn bedoeling te zeggen dat zulke dingen zondig zijn, als we er tijd voor hebben. Maar niemand heeft het recht zijn tijd en zijn talenten op deze manier te gebruiken, totdat hij het voor God heeft gebracht en heeft gevraagd: "Is het Uw wil dat ik mijn tijd zal gebruiken met leren bespelen van dit instrument of met het bestuderen van deze wetenschap of deze taal? Zal ik U daardoor dienen of wilt U het op een andere manier?" Als het de wil van de Here is, dan is het goed en juist om zo onze tijd te besteden. Zo is het met alles wat we hebben, de tijd, het geld en de talenten, ze zijn van Hem. Wij moeten ze niet gebruiken, tenzij het is tot de eer en heerlijkheid van God.

Maar hier wordt nog een beeld gebruikt, niet slechts "een afgesloten hof", "een afgesloten wel", maar ook "een verzegelde bron".

Niet slechts "een afgesloten wel", maar om nog duidelijker aan te geven dat de eigenaar van de bron de enige is die het recht van toegang heeft, wordt het ook "een verzegelde bron" genoemd. Het is van Hem, en van Hem alleen, en daarom zit er een zegel op. Niemand mag dat verbreken om water uit de bron te halen.

De bron is van Hem. Het water dat er in is, kwam van Hem. Het water dat Hij daar gebracht heeft, is voor Hem en voor Zijn gebruik. Daarom moet het water dat zich daar bevindt, alleen gebruikt worden tot de lofprijs, eer en heerlijkheid van Zijn grote naam. Dit wijst ons voor de derde keer, nog nauwkeuriger dan eerder, op het feit dat wij van de Here zijn. Daarom moeten we leren om nog beslister totaal voor de Here te zijn. We moeten onszelf nooit beschouwen als behorend bij deze wereld, of dat wij van onszelf zijn. We moeten er altijd aan denken dat wij gekocht zijn met een prijs, ja met het kostbare bloed van Christus en dat wij daarom met alles wat we zijn en hebben geheel en al toebehoren aan de Meester tot Zijn eer en om door Hem gebruikt te worden.

De vreugde van Christus in de gemeente

Tot zover het eerste punt van het gedeelte dat we voor ons hebben. Nu prijst de Here Jezus Christus Zijn bruid, de gemeente. Hoe spreekt Hij over haar? "Wat uit u opspruit, is een lusthof van granaatappelbomen, met kostelijke vruchten, hennabloemen en nardusplanten, nardus en saffraan, kalmus en kaneel, met allerlei wierookstruiken, mirre en aloë, met al de kostbaarste specerijen. Fontein der hoven, bron van levend water, beken van de Libanon!"

Hij wil met deze beelden de vreugde tot uiting brengen die Hij, de Bruidegom, heeft in de gemeente, Zijn bruid. Hij wil ons laten zien hoe kostbaar we voor Zijn hart zijn en wat voor

lieflijkheid en schoonheid Hij in ons ziet. Hij is blij met ons dienen, hoewel het maar zo weinig is. Onze aanbidding en lofprijs zijn aangenaam als wierook voor Hem.

Is het niet wonderlijk, dat wij als arme, ellendige zondaren met onze dienst, met onze aanbidding en liefde, blijdschap kunnen geven aan de Here? Alles wat wij doen of denken is in meer of mindere mate vermengd met zonde. Toch zijn wij aanvaardbaar, ja zelfs welbehaaglijk voor Hem.

Een voorbeeld

Neem bijvoorbeeld deze armzalige dienst die ik nu voor Hem doe. Ik ben van huis gegaan om hier en daar een woord te spreken, zoals God mij openingen geeft en zoals Hij mij helpt. Ik probeer een woord te spreken, vooral van raad en advies voor de jongere broeders en zusters in Christus, om zo de eer en de heerlijkheid van Zijn naam hoog te houden. Iemand zou kunnen zeggen: "Wat is dat goed!" Maar wat zegt deze arme worm van zichzelf? Voor Gods aangezicht kan ik zeggen dat ik maar een arme ellendige zondaar ben.

Hoewel ik niet in openlijke zonde leef en ik de mensen geen gelegenheid geef om me na te wijzen en te zeggen: "Kijk eens wat hij weer doet; kijk hoe wispelturig hij is", ben ik niettemin nog steeds een zondaar en alles wat ik doe of zeg, is in meer of mindere mate vermengd met zonde. Al mijn inspanningen hebben het kostbare bloed van Christus nodig om ze te reinigen. Ik moet met al mijn prediken naar de Here gaan, opdat Hij mij reinigt bij al deze armzalige pogingen om Hem te dienen en mijn broeders te helpen.

Geaccepteerde dienst

Toch weet ik bij dit alles dat de Here Jezus Christus met voldoening en vreugde naar mij kijkt. Hij verheugt Zich in mij en zegt: "Hij is Mijn geliefde dienstknecht. Ik zal met hem meegaan als hij voor Mij werkt. Ik heb behagen in zijn werk en Ik zal zijn dienst accepteren, omdat hij Mij die gaf in de rijkdom van Mijn genade." Dat is de gedachte van de gezegende Here en Meester over mij, Zijn onwaardige dienstknecht. Zelf zie niets dan onreinheid in mijn dienst.

Dit is de waarheid die ons in deze verzen geleerd wordt: de vreugde van de Here in Zijn gemeente. Zo komt het, dat de Here Jezus Christus met vreugde en voldoening ziet op Zijn volk. Hij ziet geen zonde in ons. Hij ziet Zijn eigen schoonheid weerspiegeld in ons. Hij ziet Zijn eigen pracht en Zijn eigen vlekkeloze gerechtigheid in ons. Daarom zien Zijn ogen in ons datgene wat mooi is en lieflijk en wat Hem behaagt. Alles wat goed is in ons, is van Hem en niet van onszelf.

Dit brengt ons tot een ander enorm belangrijk punt. Het is dit: de Here Jezus Christus ziet op ons met welbehagen, hoewel wij zwak en dwalend zijn. Zo moeten wij ook naar elkaar kijken. De natuurlijke neiging is om het falen en de dwaling in onze broeder of zuster te zien. Wij moeten de bedoeling hebben om Christus in elkaar te vinden. Als er iets van Christus in de ander wordt gevonden, al is het maar weinig, laten we daar dan blij mee zijn.

Het dragen van de gebreken van de zwakken

In het begin zit er vaak nog veel zwakheid in het geloofsleven, maar de geestelijke kracht zal toenemen. Net zoals we dat zien bij Nicodemus, die eerst 's nachts tot Jezus kwam uit angst voor de Joden. Ook in het geval van Jozef van Arimathea, die eerst niet moedig voor de Here uitkwam. Toch zien we later dat ze enorm gegroeid zijn in genade. Toen al de discipelen, ook de moedige Petrus en de geliefde Johannes, hun Meester in de steek hadden gelaten en waren gevluht, kwamen deze twee, die eerst zo zwak waren, openlijk naar voren en vroegen om het lichaam van hun Here, zodat zij het konden begraven.

Daarom moeten we met liefde kijken naar de zwakke discipelen. Zij kunnen kracht ontvangen en ons te schande zetten, u en mij. In plaats van te kijken naar hun zwakheid en

tekortkomingen, behoren we Christus in hen te zoeken. Als we dat doen, zullen we ontdekken hoe kostbaar zij worden voor ons hart. De natuurlijke neiging is naar de zwakheid en het falen van anderen te kijken. Laten we ons inspannen dit te overwinnen en net als de Here Jezus Christus de schoonheid en lieflijkheid van onze Meester in onze medediscipelen zien.

Christus' achting voor Zijn bruid

Dit zijn de bijzondere lessen die we uit deze teksten hebben verzameld. Jezus ziet schoonheid en lieflijkheid in ons, Zijn volk. Hij ziet de mooie vruchten en kruiden waarnaar verwezen is. Hoewel we ze in dit land niet in onze tuin vinden, zijn het toch de kostbaarste vruchten in de tuinen van het oosten. Als Hij al deze lieflijkheid in ons ziet, dan moeten wij zeker schoonheid en verheugende dingen in elkaar zien.

We lezen verder in de beschrijving van de gemeente: "Fontein der hoven, bron van levend water, beken van de Libanon!"

"Fontein der hoven." Dit betekent niet dat een bron hoven voortbrengt, zoals men misschien hieruit zou kunnen opmaken, maar een bron temidden van de hoven. Een fontein geeft water, verfrissing en voedsel aan de tuinen. Dit zegt Hij verder van Zijn gemeente. Hij gebruikt hier weer drie beelden, net zo als bij het eerste punt. De beelden zijn ten eerste: "een fontein der hoven." Ten tweede: "een bron van levend water". En tenslotte: "beken van de Libanon".

Wat betekenen deze drie beelden. Laten we in de eerste plaats kijken naar het beeld van "fontein der hoven".

Hij bedoelt hier, dat wij hier in deze wereld voor elkaar verfrissing en voedsel moeten zijn en dat we elkaar moeten versterken.

Net zoals bij een fontein de planten water krijgen en gevoed worden midden in een tuin en heel de beplanting er voordeel van heeft en de mooie, geurende bloemen verfrist worden, zo wordt de gemeente op aarde achtergelaten om een dergelijke zegen te zijn.

Niet dat zij alleen maar zelf Zijn volheid geniet, maar dat ze ook vruchtbaar is voor degenen rondom haar en de helpende hand biedt aan de broeders en zusters, vooral de jongere broeders en zusters in Christus.

Dit is juist het doel waarvoor wij in deze wereld achtergelaten zijn. We moeten zijn als fonteinen van water, vooral bedoeld ter versterking en bemoediging van elkaar, voor het verfrissen en voeden en voor het water geven aan elkaar, net zoals een fontein temidden van tuinen.

Maar nu het tweede beeld, "een bron van levend water". Wat betekent dit? In Johannes 7:38 en 39 zei Jezus: "Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was." Hij sprak over de Heilige Geest.

Nu is de Heilige Geest gegeven. De gemeente als geheel heeft de Heilige Geest ontvangen. Elke individuele gelovige heeft die gave gekregen. Daarom wordt van ons verwacht dat wij bronnen van levend water zijn. Er is geen reden waarom er niet uit u en mij als individuen stromen van levend water zouden vloeien. Het levende water is ons gegeven om uit te stromen naar anderen. Hebben we allen dit overwogen, dat de Heilige Geest ons juist om die reden gegeven is, opdat wij dienstbaar zouden zijn aan de wereld om ons heen?

We moeten het middel ten goede zijn voor onze medezondaren. Uit ons moeten rivieren van levend water stromen, zodat zondaren rondom ons, jong en oud, rijk en arm, vijanden of vrienden, er voordeel van zouden hebben.

Maar dat niet alleen. We moeten ook bronnen van levend water zijn voor onze geliefde medegelovigen. Dikwijls hebben ze behoefte aan verfrissing en vertroosting. Het moet ons doel zijn om de boodschapper te zijn van deze gezegende hulp aan onze broeders. We moeten

proberen zo te leven en te handelen, dat hier en overal waar God ons gelegenheid geeft, wij proberen de waarheid te verspreiden, zoals die is in Christus Jezus.

Dat is wat hier bedoeld wordt. We moeten niet alleen fonteinen zijn temidden van hoven, maar ook bronnen van levend water, die stromen voor het welzijn van anderen. Uit ons moeten rivieren van levend water stromen.

Verder wordt er met betrekking tot dit punt nog een beeld gebruikt door de Heilige Geest: "beken van de Libanon".

Wat wordt hier bedoeld? Het zegt iets meer dan de andere beelden. Als de sneeuw boven op de Libanon smolt door de zomerzon, kwam er een stortvloed vanaf de bergen naar beneden en sleurde alles mee. Niets kon die stromen tegenhouden.

Op die wijze moeten die stromen van levend water met zoveel Goddelijke kracht en macht uit ons stromen, dat de mensen van deze wereld voor ons niet kunnen standhouden. Ze zullen ertoe gedwongen worden te zeggen dat God naar waarheid met ons is.

Als onze toestand zo was, zouden we allen sterk zijn in de Here en honderden, ja duizenden zouden bekeerd worden. De hele gemeente rondom ons, die misschien koud en dood was, zou verkwikt en in brand gezet worden. Ze zou aangespoord worden tot een nieuwe liefde en vreugde.

Zo moeten wij een zegen worden voor velen rondom ons. We dienen zeker allen hiernaar te streven, om als "een stortvloed van de Libanon te zijn".

Misschien zijn we lui geweest, maar laten sluimering en slaap niet langer op ons rusten. Als we in zekere mate aangespoord zijn, laten we dan niet weer terugkeren in die koude, dode toestand.

En alles gedaan hebbende, laten wij dan standhouden. "Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid, de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes; neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmee gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven; en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het Woord van God. En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor de heiligen."

Dat moet onze houding zijn, sterk in de wapenrusting van God. Volgens het beeld dat we nu overdacht hebben, moeten we zijn als een machtige stortvloed, die van de Libanon afkomt en die alles voor ons uit meesleurt. We moeten nooit ontmoedigd raken door iets, dat we tegen kunnen komen.

O, dat dit op ons hart gedrukt mocht worden, opdat wij macht hebben als de discipelen van de Here Jezus Christus, zodat er grote dingen door gebed en geloof tot stand gebracht worden. Niemand kan ons weerstaan, als wij gaan in Zijn kracht. Hoe groot ook onze vijanden zijn, nog groter is Hij, Die voor ons is, groter dan alles wat tegen ons kan zijn!

Al de machten der duisternis kunnen ons niet tegenhouden, als wij werken in de kracht van God en naar Hem opzien en alleen vertrouwen op Hem. Alles wat voor ons ligt, kan niet tot stand worden gebracht door onze eigen kracht of hulpbronnen. Als dat dieper tot ons hart doordrong, zouden we meer en meer bruikbaar worden tot de lofprijs, eer en heerlijkheid van God.

Wederzijdse blijdschap

Maar ik moet mij haasten, omdat ik nog twee teksten heb om over te spreken. In het zestiende vers spreekt de gemeente. De Here Jezus Christus heeft in de hoogste bewoordingen over de gemeente gesproken en nu spreekt de gemeente, Zijn bruid, over Hem. Ze verheugt zich erin vreugde te verschaffen aan het hart van de Here Jezus, om te zien hoe Hij haar vrucht plukt en hoe Zijn liefhebbend hart voldoening in haar vindt.

Daarom zegt zij nu: "Ontwaak, noordenwind, en kom, zuidenwind, doorwaai mijn hof, opdat zijn balsemgeuren stromen!"

Met andere woorden: wat ik ben, dat ben ik ter wille van de Here. Wat ik heb ontvangen, heb ik ontvangen ter wille van de Here. Alles wat ik heb, behoort niet aan mij maar aan de Meester, Die mij heeft gekocht met Zijn dierbaar bloed.

Daarom heb ik er vreugde in blijdschap en welbehagen te geven aan het hart van Hem, Die mij gekocht heeft. Alles wat ik heb en alles wat ik ben, geef ik met blijdschap aan Hem terug.

Het is met dit gevoel, dat de gemeente de liefdevolle woorden van de Here Jezus beantwoordt. "Ontwaak, noordenwind, en kom, zuidenwind, doorwaai mijn hof, opdat zijn balsemgeuren stromen!" De wind laat de kruidengeur en de lekkere geur van een tuin stromen, opdat de eigenaar zich daarin zal verheugen.

Hier merken we, dat een aangename zuidenwind of een sterke ruwe noordenwind geen verschil maakt. Als mijn gezegende Eigenaar maar blij mag worden vanwege de kruidengeuren die stromen. Of het nu de zoete, verzachtende invloed van liefde is of de slagen van beproeving. Het maakt niet uit, als Hij maar voldoening vindt in de genade, die Hij eerst heeft gegeven.

Maar ze gaat verder met te zeggen:

"Mijn geliefde kome tot Zijn hof en ete daarvan de kostelijke vrucht." Probeer u zo het hart van Jezus te behagen?

Mijn geliefde broeders en zusters in Christus, wij kunnen dat werkelijk doen. Hoewel we in werkelijkheid en naar waarheid van onszelf arme en ellendige zondaren zijn, toch kunnen we het hart van de Here Jezus Christus voldoening geven. Hij is hier nu niet persoonlijk. Hij is naar de hemel gegaan. We hebben te maken met een opgestane Here Jezus Christus, Die nu aan de rechterhand van God is. Toch kunnen we het hart van deze Jezus voldoening geven. We kunnen de zoete specerijen laten opstijgen tot Hem. Hij kan in ons gezelschap komen, zelfs nu, en genieten van de genade die ons gegeven is.

Zal ik u één van de manieren noemen waarop wij, naast de vele andere bekende manieren, die ook genoemd zouden kunnen worden, Zijn liefhebbend hart blijdschap kunnen geven? Het is dit: "In zoverre gij het aan één van Mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan." Er is een arme broeder of zuster zonder eten, zonder kleren, die geld nodig heeft, of woorden van troost of bemoediging, of die op een andere manier een helpende hand nodig heeft. Nu, wat u ook voor deze broeders doet, dat wordt gedaan voor en aanvaard door Jezus Christus, alsof u het voor Hemzelf had gedaan.

Zo zullen we Zijn hart voldoening geven. En we zullen zeggen: "Laat mijn Geliefde komen tot Zijn hof en van de kostelijke vrucht daarvan eten." Laat me u dringend vragen: doet u dit? Helpt u een zwakke of lijdende broeder? Geeft u op deze wijze het hart van de Here Jezus Christus voldoening?

De reactie van de Here

Nu reageert Jezus op de woorden van Zijn bruid. "Ik ben gekomen tot Mijn hof, Mijn zuster, bruid, Ik plukte Mijn mirre en Mijn balsem, Ik at Mijn raat en Mijn honing, Ik dronk Mijn wijn en Mijn melk. Eet vrienden, drinkt, en wordt dronken, genoten."

Wat is dit? Ik behoor toe aan Jezus, ik ben Zijn zuster, Zijn bruid. Ik behoor toe aan de gemeente, Zijn gemeente door de genade van God. Wij zijn wat wij zijn door de genade van God. Alles wat we hebben en zijn, is van Hem door het Goddelijke recht. Terwijl Hij het verlangen van ons hart aanvaardt om onszelf over te geven aan Hem, wil Hij ons er toch aan herinneren dat wij Hem toebehoren.

Zo zegt de Here Jezus Christus ons dat wij van Hem zijn en dat wij alles wat we hebben, ontvangen hebben van Hem. Hij wil dat wij onthouden dat wij de Zijne zijn door Hem. Wat we hebben, hebben we van Hem gekregen. We zijn helemaal van Hem tot op de laatste dag

van onze aardse pelgrimsreis. Alles wat we ooit in deze wereld hebben, is van Hem. Als de gemeente daarom Hem uitnodigt om in de hof te komen en van de kostelijke vrucht te nemen, zegt Hij toch dat het rechtens van Hem is. Hij aanvaardt het en verheugt Zich in ons aanbieden van deze vruchten, maar Hij wil dat wij begrijpen dat het allemaal reeds van Hem is.

De uitnodiging

Tenslotte: "Eet vrienden, drinkt, en wordt dronken, genoten." Als er iemand is die verlangt deel te hebben aan deze zegeningen, dan zegt de Here Jezus Christus tot hem: "Eet vrienden, en drinkt, ja wordt dronken." Letterlijk betekent het: "Weest dronken van liefde."

O, streef boven alles hiernaar: om te groeien en overvloedig te zijn in de liefde, als het ware dronken en bedwelmd te zijn door de liefde! O, dat we hier meer van zouden mogen weten en zo vol van liefde tot Jezus en liefde tot iedereen zouden mogen zijn, dat het overstroomt naar allen rondom ons! Jezus verlangt ernaar ons vervuld te zien van liefde, bedwelmd door de liefde, dronken van de liefde. Mogen we steeds meer hier naar streven!